

[Kristen Amby.]

gen Betydning ganske vist, ogsaa uden nogen Betydning for Det konservative Parti — fuldkommen tilsidesættes. Hvis man endda havde sagt fra Demokratiets Side: Vi deler ligeligt med Hensyn til denne For- del, det er med Svinekort, saa kunde jeg forstaa det; men det har man jo netop sagt nej til.

Og paa et andet afgørende Omraade har Regeringspartierne Sindelag jo tydeligt givet sig til Kende. Det, de forstaa ved Demokrati, er noget formalistisk. Ikke engang med Hensyn til et Spørgsmaal, hvor de sagligt i hvert Fald i Hovedsagen var enige med de Konservative i at forlange Referendum, har man villet gaa ind i en saglig Forhandling. Jeg har haft den Ære i denne Samling at forelægge Forslag til Lov om Referendum angaaende et bestemt Spørgsmaal, som efter vor Mening — og det er ikke blevet bestridt — egnede sig til at afgøres direkte af Folket. Man sagde til os: Ja, nu skal vi nedsætte et Udvalg! Jeg sagde: Jeg har ingen Interesse i, at det Udvalg bliver nedsat, hvis man ikke dør vil behandle disse Spørgsmaal og se at komme til en Forstaaelse. Jeg kan oplyse dette høje Ting om — det er sikkert til Overraskelse for mange, at der ikke har været et eneste Udvalgs møde ud over det sættende Møde paa Trods af Justitsministerens Forsikringer — mange husker dem —, om, at nu skulde der rigtig nok vises al mulig Hensyntagen til vore Synspunkter, nu skulde vi rigtig til at behandle disse Spørgsmaal, det skulde ikke være noget, man satte sig paa. Men hvorledes er det gaaet? — Det er det Hensyn, et Flertal mener at kunne vise et Mindretal, det er Demokrati i Praksis efter de Herrers Mening!

Jeg skal til sidst berøre et andet Omraade, hvor jeg naturligvis ikke skal forekaste Regeringen Ansvar for, hvad der er sket, men som viser ligesom i et Glimt Forskellen paa sand og ægte Demokrati og falsk Demokrati. Efter alle stærke Demokraters Mening er Nævningeinstitutionen et nødvendigt Led i en demokratisk Stat. En afgørende Forudsætning for, at Demokrati kan eksistere, er Lighed for Loven, ligelige Afgørelser i de samme Sager. Nu har vi netop i Aften erfaret, at Nævningeinstitutionen blankt har frikendt Mennesker, der var impliceret i en Affære, hvor Liv er opkommet, hvor Liv er sat paa Spil, og hvor Liv er udsløttet. Jeg sigter til den bekendte Leunbach-Affære, som just nu har faaet sin Af-

slutning derhen, at alle 3 anklagede er frikendt. Det er udmærket i Overensstemmelse med Demokratiets Grundsætninger, at de jævne Nævninger har frikendt disse Mænd. De jævne Nævninger har sat sig op mod Landets Love, det er tydeligt nok, har sagt, at de stod over denne Forsamling, endogsaa over denne Forsamling, naar den lovgiver som grundlovgivende Forsamling.

Dette viser ganske tydeligt, at man skal fare varsomt frem med Begrebet Demokrati. Jeg for min Del skulde ønske vedrørende dette Forfatningsspørgsmaal: lad os gøre os fortjent til det Demokrati, vi har, før vi begynder at raabe paa mere formalistisk Demokrati uden ægte Sind bagved! Der er maaske det gode ved Dommen, at nu er vel Øjnene aabne paa alle for, at man ikke bare skal gøre famlende Forsøg paa at lave noget om. Men nu maa det ske, for nu staar noget ganske overordentlig alvorligt i Fare her i Landet, nemlig Følelsen af, at der er Sikkerhed for Livet, at Retssikkerheden er gyldig her i Landet. (Afbrydelse af *Hartvig Frisch*.) Ja, det var maaske et sprogligt daarligt Udtryk, jeg beklager, at jeg brugte det. Men saa vil jeg sige til det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, at hvis den Slags Domme skal fældes, og naar Konsekvenserne deraf viser sig, og de vil vise sig, saa er Retssikkerheden i Fare. Det kan dog vel enhver se. Naar selv Børn kan blive Genstand for en Behandling, som vi hørte om, med det Udfald, der er sket, uden at Landets Love kan ramme Lovovertræderen, saa har det vist sig, at Nævningeinstitutionen, demokratisk formelt i Orden, er en Fornægter af alt sandt Demokrati.

Hans Pinstrup: Det, der i særlig Grad kendetegner denne Rigsdagssamling, er de uløste Opgaver. Der er saa sandt ikke meget godt at sige om Regeringspartierne Indsats i denne Samling. Derfor vel ogsaa den højttærede Ordfører Hr. Hans Nielsens anstrengte Lovprisning af Regeringen, hvorunder det ærede Medlem dog fik Lejlighed til at fremsætte enkelte Paastande, der ikke skal staa uimod sagt. Det ærede Medlem slog sig for Brystet og talte om det ligelige Hensyn, Regeringen havde taget til alle Befolkningsdele, og særlig fæstnede det ærede Medlem sig ved, hvad man havde gjort for Landbruget. medens Sandheden jo er den, at hver eneste Afgørelse vedrørende Landbruget har Regeringen presset ned til det mindst